

Chờ Hoàng

Lời tác giả: Truyện này xin dành tặng cho các cô gái mẹ xem cái lồng ngoài trời

Hôm nay cũng nhớ thông lệ, con Lê tranh thủ thật sớm, vừa ban hết thung nấu phong thì trời cũng ngả về chiều. Con Lê cam xáp tiền ban nốc trong tay hí hửng về nhà trong niềm hân hoan, vừa đi vừa hát về bên nhà con Lê nó cũng không hay.

Mẹ Lê, một bà già cũng chẳng 60 năm nam trên cái vòm nĩa qua nĩa lại. Trao một mô tiền cho mẹ, con một ít lại nó giữ, nó nói với mẹ:

- Mẹ ơi, hôm nay con hen qua, ban hết cái thung nấu sớm hôn mọi bữa. Con muốn đi xem vô cái lồng "Nồi Cối Lẩu".

- Vay à? Con đi bao lâu về?

- Dạ ..ôm ..ômthì con coi xong con về liền.

- Ô ..ô ..Nhớ về sớm nha con gái ...con gái đi về khuya không tốt cho may ...hiếu chửa ?

- Dạ ... những mà ...may tui nó đi hồi sớm rồi, không sao đâu mẹ.

Nói rồi con Lê bỏ đi te te một mạch xuống phía sau nhà, nó ra cái buồng tam lọi thien. Cởi hết quần áo vứt bên ngoài, con Lê bóc vào bên trong. Con Lê gỡ dây kẹp tóc ra, luồng tóc dài của nó buông xuống trong thất xình. Con Lê nĩa tay mức tồng gạo nốc trong lu, nó che nhẹ nhẹ lên 2 cái bàu vu căng phồng của nĩa con gái ô tuổi 26. Phai nơi con Lê nó nếp, lại trang non, trang na, ô cái xòm lao nòng nhờ thế này mà có một nĩa con gái xinh nhờ con Lê thì cũng hiem. Mức thêm gạo nốc khác, con Lê doi nốc tờ trên nĩa chạy xuống than thế trang mồn mang của nó. Những dòng nốc mát với với tồng dòng lan xuống cái cơ trang ngan rồi lên nôi như hoa cồng gác của con Lê, nó buông cái gạo xuống rồi 2 tay nhẹ nhẹ cơ xat chà lên hai bàu vu. Vừa xoa nó vừa bop, nó hạnh diện vì có nốc một bó ngọc để thông nhờ thế. Mỗi trưa trời nắng nóng bức, con Lê nôi thung nấu phong trên trên nĩa qua những chơi có các chàng thanh niên tu học, bọn chúng cứ nhìn chăm chăm vào bó ngọc bỏ chiếc áo trắng dính sát vì mồ hôi. Bọn thanh niên buông lời chọc ghẹo làm con Lê mặt then chín ngó. Nghĩ lại những lần nhờ thế, tuy là ngổn thất, những nó biết chắc bọn đàn ông con trai cũng nhờ thanh niên không thang nào mà không mê cái bó ngọc của nó. Mắm cồi nắc y, con Lê lại mức thêm một gạo nốc nữa, nó che nhẹ nhẹ tờ giữa khe rãnh của 2 bàu vu, dòng nốc mát chạy xuống rồi nó rơi xuống lan tan chảy qua cái chum lòng nên thui thui của con Lê rồi lên lỏi xuống cái lon trong trang của nó. Không biết là vì gia đình nghèo mà con Lê không có nĩa ban trai nào hay là vì con Lê con muốn đi bán kiếm tiền nuôi mẹ mà nó chửa nghĩ tới cơ ban trai cũng nhờ chửa muốn lập gia đình vào cái tuổi 26 này mong mô này. Cho nên tôi bây giờ con Lê van nốc xem là con gái con trình 100%. Một tay che, một tay ký cơ, tay trái nó nĩa xuống đôi, rồi lên cái chòm lòng nên ngom nhờ nếm tôi, nó ký cơ tờ cái lon tờ trên xuống, ngon tay tro của nó kéo lên kéo xuống giữa hai mep lon, con Lê cam thay chut chut sông sông. Đây không phải là lần nĩa nó biết nốc cái cam giác sông sông này, vì cơ lan nó đã biết nốc vì tình cô nó đã thử rồi cho ngon tay nó nhẹ nhẹ lan lan vào trong cái lon. Rồi bỗng nó phát hiện rằng khi ngon tay nó căng vào sâu thì nó cam thay than thế nó sông sông một cách kho tả. Và tờ nĩa, mỗi khi tam nó không bao giờ bỏ qua cái cơ hỏi cho ngon tro vào bên trong lon và kéo ra kéo vào. Cơ lan nó phát hiện thêm một nĩa thư rằng, khi nó kéo ra, kéo vào nhờ vậy thật lâu thì bên trong lon nó đông nhờ tiết ra một chất nhớt nhớt làm trơn ngon tay nó hôn. Cứ mỗi lần nhờ thế thì nó cam thay nhờ rất sung sông. Những hôm nay vì tranh thủ đi xem cái lồng, nó không muốn dọc lon mình nhờ mỗi khi. Doi vai gạo nốc nữa, con Lê bóc ra thay bó nĩa mới, chiếc áo ba ba mao tím và cái quần nên. Con gái lang nay nhờ nó không nĩa nào mặc áo ngực thanh ra vui con Lê nó nhờ cao, và tròn trĩnh bên trong chiếc áo ba ba tím.

Xách chiếc ghế nĩa trong nhà mang theo, con Lê thất vọng và rời khỏi nhà, nó lên tới xóm trên nên mua về vào công. Con Lê thất vọng vì khi nó nên thì không còn chơi nào gần sân khấu nên xem rồi mắt nghe số nữa. Khắp xung quanh gia trẻ, trai gái kẻ ngồi ngó nòng thạt chen chúc, cái kieu này thì kho mà kiếm nốc một chơi ngồi cho tốt. Con Lê thô dai, nó xách chiếc ghế nĩa ra tuốt phía sau thạt xa (nơi diện sân khấu) ngồi lê lỏi một mình xem hát.

Vô tuông cái lồng thạt bị nĩa, con Lê cũng nên bao phen khóc thông cho nôi của cơ Lẩu, nhân vật chính trong vô tuông này. Hei mỗi lần cơ Lẩu khóc là nó cũng khóc theo. Vô tuông hấp dân nên nĩa, khi nó nhìn quanh chôt bỗng thay hai anh chàng đang vấp cũng nếp trai, trong cơ về kha gia ngồi sát bên cạnh mà nó không hay. Những nó cũng chẳng nên ý gì nên hai anh chàng thanh niên là hoặc này, ai cũng nhờ ai, nó nghĩ bọn họ thì chắc cũng là những kẻ mê hát nhờ nó mà thôi, không có gì đáng quan tâm cả. Thế rồi con Lê theo dõi tiếp vô tuông cái lồng.

Trôi căng về khuya, sông xuống nhiều và gió thổi hiu hiu, canh này làm cho con ngó ta để chìm vào giấc ngủ sớm và say mê. Con Lê nên thiệp nên thế nào không biết, những khi nó tỉnh dậy thì nó nên thay nó không còn ở ngoài bãi xem hát cái lồng nó.

và con chửa khoi bang no vì co Lầu nầu co bò hiệp dam nhô no. Con Le mac voi quan ao, sôa toc tai nhang hoang va nê ve nha.

o O o

Sau nay, dan chung lang con Le, co ke rao ban rang vì co chửa hoang cho nen hai me con Le nê bo lang ra nê. Co ke thuat lai nê thay 2 me con nang phai song lat bat sang bang nô nê nê xô chô, Le thì mang bau con ba me thì không the lam gì khác hôn la phai ngôa tay xin tien nhông khách hanh qua lai cac chô. Nhông cap mat soi moi của khách quan nhìn mai hai me con nang vô nhông lôi chôi rua vô tình, nhông chê co vai nêi mat to ra thôông hai cho mot co gai bò bon con nêo hiệp dam mang thai nê roi xô nêy gia nênh nang vào canh an xin ma song.

Het

Calgary, Ngay 5 thang 9 nam 2001

Ky Phong

(Viet xong tô 2:15 am - 5:00am)

Lôi ban của tác gia: Ngan thay cho cái lư con nêo hiệp dam gai nha lanh lam con ngôoi ta co thai hoang nê roi khien cho canh gia nênh trô nen xau xa phai que hôông ra nêi lam ke hanh khat kiem song qua ngay. Luan ly nêu hôi ong trô ?